

**LETNÍ DUCH
JE TADY!**

**KVĚTEN
ČERVEN**

Editoriál

Po dlouhé době jsme opět tady s novým číslem našeho časopisu. Jak asi většina z vás ví, tak v dubnu nás navštívili naši belgičtí známí, se kterými jsme si užili nádherný týden plný zábavy. Někteří z nich nám o tom napsali pár vět. Také se dozvíte, kdo vyhrál náš školní grant. Byli to sedmáci a jeden z nich nám o tom napsal něco víc. A teď ta poslední a nejdůležitější věc. Toto je poslední školní časopis tohoto roku, což znamená jediné – někteří z nás se s vámi rozloučí. Mezi nimi i my. Chtěli bychom vám tedy poděkovat, že jste s chutí četli naše články a doufejme, že v příštích letech bude časopis stejně povedený .

Nikola Moravcová a Samuel Kiszka, 9. ročník, šéfredaktoři

ČESKO - BELGICKÉ PŘÁTELSTVÍ

21.4-26.4

Určitě jste zaregistrovali, že u nás byli na návštěvě naši staří známí z Belgie. Bylo to sice už v dubnu, ale byl to takový zážitek, že ho nezapomeneme do konce života. Všichni jsme si to neskutečně užili, včetně Belgičanů.

Přijeli ve čtvrtek 21.5 pozdě v noci a přesпали na chatě Vesmír. K nám do školy dorazili až v pátek okolo poledne, kde jsme je všichni srdečně přivítali. Po dlouhé cestě byli všichni utahaní, ale i přes to s námi běželi Emila, jako každý další den. Pak jsme už jen navštívili školku a jeli domů. Každého Belgičana někdo ubytoval. V rodinách byli velmi spokojení. V sobotu jsme jeli navštívit Adršpašské skály. Cestou zpátky jsme se ještě zastavili v Novém městě nad Metují, kde se právě konaly slavnosti. V neděli jsme měli volno. Až večer byl sraz v ornitologickém centru v Dobrém, kde jsme společně poseděli u táboráku a příští den dopoledne tam pomáhali. Odpoledne jsme vyrazili na koloběžky. V úterý dopoledne byl sportovní den. Hráli jsme florbal. Po obědě jsme se jeli podívat na blízkou vojenskou pevnost Dobrošov. Večer byla rozlučková párty. Ve středu jsme našim belgickým kamarádům ukázali Prahu. Po večerní procházce hlavním městem jsme se ubytovali v centru Církve bratrské. Tam jsme přesпали. Vzbudili jsme se ve čtyři ráno ve čtvrtek, kdy Belgičané odjízděli na letiště. Loučení bylo smutné, a kdekdo uronil nějakou tu slzu. Několik z nich nám pak o svém pobytu v Čechách napsalo pár slov.

Samuel Kiszka, 9. ročník

ČESKO - BELGICKÉ PŘÁTELSTVÍ

A co na to naši belgičtí přátelé? Dočtete se níže, ale pouze v případě, že umíte anglicky.

Thank you that we could come to Czech. It was a lovely experience and I never going to forget it. I had the best week ever. You were all so happy and nice. We are very grateful to all of you because your whole school was happy to meet us. Also your teachers were very funny and nice. We did a lot of awesome activities. Also the food was delicious. And we miss you already and we hope we all see you again some times.

Kaat Vercruysse

Best students of Dobruška,

I want to thank you all so much for what you did for us when we arrived and during the exchange.

I couldn't imagine so a nice welcome. Our visit to Czech will be something that I will never forget in our lives. You all are special pieces in our lives. You made our exchange one of the best that our school ever had, not only because of the nice activities with all of you but also the pupils that were with us during the exchange you were all so nice to us and we will never forget any one you. You all made our exchange one of the best things we did in our lives. We all miss you so badly and I hope that we will see each other in the near or far future.

Robin Vandeneede

Školní grant a jeho vítězný projekt

Jak jistě všichni víte, před dvěma měsíci náš pan ředitel vyhlásil zajímavý projekt, který se jmenoval Školní grant. V tomto projektu se mohly zapojit skupiny, třídy i jednotlivci a vymyslet projekt, který by jim zpříjemnil pobyt ve škole. K projektu si museli vybrat koordinátora z řad učitelů a navrhnout celý projekt, jeho cíl, realizaci, zhodnotit rizika a stavit požadovanou částku.

V požadovaném termínu byly odevzdány čtyři projekty. Dva z nich nebyly dobře realizovatelné, i když nápady to byly zajímavé. Jeden projekt byl kvůli drobným chybám vrácen k přepracování a vítězem se stal projekt 7. třídy. Jeho hlavní autoři byli Benedikt Bareš, Michal Moravec a Matěj Tláškal.

Projekt nese název „Zábava bez mobilů“ a reaguje na současný zákaz používání mobilních zařízení ve škole. Cílem bylo získání různých krátkých logických her a hlavolamů, kterými bychom si mohli krátit čas o přestávkách. K tomu ještě kluci navrhli koupit dvě velké kuličkové dráhy.

I když jsou všechny hry uloženy v naší třídě, vymysleli jsme i systém na půjčování her žákům z jiných tříd. Pokud si budete chtít nějakou hru či hlavolam půjčit, stačí zajít do sedmičky a na nástěnce zjistit, kdo se tento týden o hry stará a s ním se domluvit na zapůjčení. Vše se zapisuje do sešitku a můžete si jít hrát.

Tímto bych rád poděkoval panu řediteli za zajímavý nápad, našemu panu třídnímu za koordinování projektu a hlavně klukům za to, že to dovedli zorganizovat.

Šimon Švejda, 7. ročník

Víte, co je to Roller derby???

Nedávno jsem se byla podívat na sportovním zápase. To je podle mě pro mnohé z vás poměrně normální aktivita. Chodit se koukat na hokej, florbal, fotbal a tak. Jenomže já jsem se byla podívat na sport, o kterém jsem nikdy předtím neslyšela ani slovo. Ten sport se jmenuje Roller derby a hrají ho ženy. A co to vlastně je?

Roller derby je rychlý, kontaktní sport na kolečkových bruslích (se čtyřmi kolečky). Bruslí se na oválné trati a účelem je získat co nejvíc bodů.

Vždy proti sobě hrají dva týmy. Každý tým se skládá z pěti hráček, čtyř "blockerek" a jedné "jammerky".

Jammerka nosí na helmě potah s hvězdou a jako jediná může získat svému týmu body. Na začátku nastupují oba týmy na trať tak, že jammerky obou týmů stojí za blockerkami. Po zahájení hry se jammerky snaží dostat co nejrychleji skrz skupinu blockerek, tzv. "pack". Jakmile se dostanou ven, objedou trať a znovu se snaží prodrat packem - tentokrát dostávají bod za každou protihráčku, kterou v tomto kole předjedou.

Blockerky jsou obrana i útok. Jejich prací je boky, zadkem a rameny blokovat soupeřčinu jammerku, a zároveň uvolňovat cestu pro tu svou.

Je spousta pravidel, které řídí hru a regulují, co je dovoleno. Při jejich porušení je hráčka penalizována 30 vteřinami na trestné lavici a její tým po tu dobu hraje v oslabení.

Každý zápas, tzv. "bout", trvá 60 minut a je rozdělen do dvou poločasů. Každý poločas je rozdělen do jednotlivých kol, tzv. "jamů", které mohou trvat až 2 minuty. Jam může skončit dřív, a to pokud je odvolán tzv. "leadjammerkou", což je ta jammerka, která se dostala skrz pack jako první. Po každém jamu je krátká (30 vteřin) pauza, během níž může tým vyměnit hráčky a vyslat novou jammerku. Tým s větším počtem bodů vyhrává.

Česká republika má jeden tým a to v Praze. Je to určitě zajímavá podívaná, ale není to nic pro slabší povahy. Holky se mezi sebou občas trochu perou, a známá, která tento sport hraje, skončí po zápase s několika modřinami. A není sama. Ale když je to baví, tak ať. Tak doufám, že vám to aspoň trochu něco přineslo a jste zase o něco chytřejší!

Tereza Grulichová, 8. ročník

The logo for The Color Run features three curved, overlapping shapes in yellow, magenta, and blue on the left. To the right, the words "THE COLOR RUN" are written in a bold, black, sans-serif font, with a small "TM" trademark symbol at the end of "RUN".

THE COLOR RUN™

The Color Run, známý taky jako Pět nejšťastnějších kilometrů na Zemi, je „barevný závod“. Není o výkonu, ale o zábavě. Je to pětikilometrový běh bez jakéhokoliv měření. Na každém kilometru jsou běžci zasypáváni barevným práškem. Běžet můžete jako jedinec nebo jako tým (min. 6 běžců). Za cílovou páskou se potom koná velký Color festival.

Tento rok se Color Run koná 3. 6. v Praze. Akce začne v 14:00 a start bude v 16:00. Zaregistrovat se můžete na www.thecolorrun.cz. K registraci dostanete i startovní set, za malý poplatek, který se skládá ze speciálního závodního trička The Color Run, dvou The Color Run tetování, The Color Run čelenky, balíčku barev a startovního čísla. V cíli dostanete medaili.

Určitě tam zažijete spoustu zábavy, a ještě si k tomu zasportujete

KINOTIP

Myslím, že si většina z vás všimla, že na plátna kin, zavítala nová podoba Krásky a zvířete. Tentokrát je to hrané, a i pokud jste už viděli animovanou verzi, doporučuji se na tento film podívat. Jde sice o remake animované verze, ale myslím, že to opravdu za to stojí. Pro milovníky muzikálů a fantasy, je tento film jak dělaný. Nejenže se mi na tomto filmu líbí jejich grafické zpracování, ale i hvězdné obsazení. Hlavní roli si zahrála Emma Watson coby Belle a Dan Stevens coby Zvíře.

A o čem tento film vlastně je? Belle je obyčejná holka z malého městečka, která touží zažít větší dobrodružství, než jen stále trčet doma. Bydlí s otcem v malém domku na kraji města. Ostatní obyvatelé ji považují za divnou. Většinu dne pročte a prolistuje v knihách a navíc odmítá ruku velice oblíbeného a udatného Gastona. Jednoho dne se Belle otec ztratí v lese a Belle se ho snaží najít. Cesta ji zavede do velkého paláce, kde žije hrozné Zvíře. To zvíře vězní jejího otce a tak se rozhodne u zvířete zůstat, aby otce propustilo na svobodu. Zatímco se

její otec snaží přimět lidi z městečka, aby mu pomohli jeho dceru zachránit před krutým zvířetem, Belle se setkává se zakletým zámeckým služebnictvem a dozvídá se, že zvíře dříve tak hrozně nevypadalo, že ho, včetně služebnictva, zaklela jedna mocná čarodějka. I přes jeho ošklivost Belle pozná, že má dobré srdce.

Pomůže Belle zlomit zvířeti kletbu? Je opravdu krása důležitá k tomu, abyste se do někoho zamilovali?

Nikola Moravcová, 9. třída

JAK SI VYROBIT MÝDLO?

Základní recept na domácí mýdlo

Ingredience:

450 g kokosového oleje
350 g olivového oleje
200 g palmového oleje
380 ml destilované vody
140 g hydroxidu sodného

Postup:

1. Připravíme roztok hydroxidu sodného: Hydroxid sodný je nebezpečný, celou dobu máme rukavice a nejlépe i brýle. Do sklenice odvážíme 140 g hydroxidu sodného a do hrnce nalijeme 380 ml destilované vody. Do vody opatrně vmícháme hydroxid, ne naopak. Během rozpouštění se voda zahřeje asi na 90°C. V místnosti musíme pořádně větráme a snažíme se výpary z roztoku nedýchat. Poté teplotu snížíme nebo vypneme, aby byla jen na 30 - 40°C.

2. Připravíme olejovou hmotu: Na mírném ohni rozpustíme tuky - nejprve pevné tuky a následně k nim přidáme oleje. Máme-li jen oleje, tak je jen lehce na 30 - 40°C zahřejeme.

3. Smíchání olejů a hydroxidu: V další fázi, která je někdy označována jako **zmýdelnění**, smícháme první roztok a olejovou hmotu. Důležité je, aby obě hmoty měly podobnou teplotu. Začneme směs mixovat, dokud nezhoustne a nezačnou se objevovat na povrchu bublinky. Místo mixéru můžeme jen míchat, ale tato práce je zdlouhavá.

4. Přidání dalších látek: Teď můžeme použít různé látky, které mýdlo vylepší. Můžeme použít bylinky, květiny, kávu, vonné oleje, atp. Směs pořádně promícháme.

5. Nalévání do formiček: Směs můžeme nalít do formy, na plech, formiček, atp. Někteří dávají do větších forem i papír na pečení, ať jde pak s mýdlem lépe manipulovat, ale není to nutné. Pokud chceme mít mýdla pěkně ozdobená, můžeme dát na dno formy nebo formičky kvítek, oříšek či cokoli a až poté to zalít mýdlem. Den až dva necháme tuhnout při pokojové teplotě. Můžeme tam vyrazit i značku, až bude částečně tuhé.

6. Krájení mýdla: Máme-li ztuhnuté mýdlo ve větší formě, tak jej vyklopíme a nakrájíme na požadovanou velikost. Také mýdla z menších formiček vyklopíme.

7. Zrání mýdla: Mýdlo ještě musí zrát nejméně 4 týdny v dobře větrané místnosti. Mýdlo můžete použít nejen na umývání, ale i na praní.

8. Ozdobení: Hotové mýdlo můžeme dát do pytlíčku třeba s mušlemi nebo usušeným citro-nem. Pytlíček s mýdlem můžeme někomu dát jako dárek od srdce.

ZAČÍNÁ ČAS POUTÍ

Čtyři nejlepší pouťové atrakce

Break dance

Podle mě asi nejlepší atrakce a zvláště, když máte zrychlenou jízdu. Zkuste někdy jízdu s rukama nahoře.

X-treme

Nic pro ty co se bojí výšek!
Zážitek, ale stojí za to.

Kamikaze

Tahle atrakce je pouze pro ty, co nemají strach z výšek a mají silné žaludky.

Výškový kolotoč

Nádherný výhled na město z 10 metrové výšky.

Eliška Rufferová, 9. ročník

Avokádo? CO S TÍM?

Avokádová pomazánka

Ingredience:

1 ks malá cibule

1 balíček lučina

1 stroužek česnek

1 ks avokádo

1ks citron

Špetka soli

špetka mletého černého pepře

Postup:

Zralé avokádo rozpůlíme, vyjmeme pecku, oloupeme a dužinu rozmačkáme. Zakapeme citronem. Cibulku oloupeme a nejemno ji nakrájíme. Oloupeme a nastrouháme česnek. Česnek, cibuli a lučinu přidáme k misce do avokáda a vše zamícháme. Podle chuti dopřejíme a dosolíme.

Joachim Kiszka 6.třída

Florbalové superfinále v Praze

Jako každý rok tak i letos se 17. 4. konalo v pražské O² aréně superfinále florbalu, a já byla u toho. Již ráno bylo na programu finále holek a kluků středních škol. V odpoledních hodinách hrály dva týmy žen, Herbadent Praha Jižní město proti TEMPISH Vítkovice. Celý zápas jsem si myslela, že vyhrají ženy z Vítkovic, ale opak byl pravdou. Přes jejich snahu podlehly Herbadentu 5:2. Ve večerních hodinách následoval zlatý hřeb večera a to bylo finále mužů. Proti sobě se utkaly dva silné týmy: loňští mistři FAT PIPE Florbal Chodov a Technology Mladá Boleslav. Tento zápas byl velice napínavý a vyrovnaný až třetí třetinu rozhodl ze stavu 1:1 dvěma góly Chodov, který nakonec vyhrál 3:1 a florbalisté z Prahy opět zvítězili.

Elis Ptáčková, 9. ročník

Twilight saga

Znáte je? Bellu, Edwarda, Jackoba? Pokud ano, věřím že se mnou budete souhlasit, že knihy, posléze filmy, ve kterých tyto postavy vystupují, jsou super. Kdo by si neoblíbil svět plný

upírů a vlkodlaků, pouze kousek za hranicemi toho našeho. Stejně jako například světoznámý Harry Potter se totiž i příběh tohoto upířího románu odehrává v utajení před většinou lidské populace. A možná že je to přece jen dobře. (I když, být jedním z nich to by byla vážně bomba!) Jen si to představte! Jak by asi reagovali vaši rodiče, kdybyste jim řekli, že se u vás potuluje vlk, veliký asi tak jako kůň a za ním běhají krásné kamenné sochy rychlostí formulí F1. To by asi moc nadšení nebyli, že? A teď si představte, že se do jedné z těch soch zamilujete. A ještě do takové, které vaše krev voní jako ta nejlíbeznější vůně vesmíru. Přesně to se stalo Belle. Ta se přestěhovala z Arizony do městečka Forks ve Washingtnu, čímž se jí změnil celý život. Nejenže tu asi tak sto krát víc prší. Nejenže je teď v deset krát menší škole Nejenže si teď na ni všichni ukazují jako na tu novou. Ne. Jako by to všechno nestačilo, zamiluje se do toho nejnebezpečnějšího „člověka“ na světě.

Samuel Kiszka, 9. ročník

Školní poezie

ANČINO ZLOMENÉ SRDCE

Kateřina Krivčíková, 8. ročník

Anča, to je velmi skromná dívka,
kdo ji znal, znal ji jen zřídka.
Nikdy nikomu neřekla svá tajemství,
ve kterých smutně vzpomínala na dětství.

Pomáhala všem lidem, které znala
a však nikdy s ničím jim nelhala.
Byla velmi obětavá,
ale jednou ji naštvála babka stará.

Anča to neřešila
a za hlavu vše hodila.
Tak šla domů
a zpívala si k tomu.

Doma už byla
a špatnou zprávu zjistila,
Kluk se s ní rozešel
a k tomu chytla kašel.

Byla děsně ubulená
a k tomu celá promočená.
Šla si koupit alkohol,
aby měla od všeho pokoj.

Za chvíli jí bylo všechno fuk,
a najednou jí zavolal ten kluk.....

Jak se jmenuješ?
Jako můj táta.
Dobře, a jak se jmenuje tvůj táta?
Přece jako já.
No a jak se teda jmenujete oba?
No přece stejně.

Zajáci celý život skáčou a žijí 8 let.
Psi běhají a žijí 15 let.
Želvy nedělají vůbec nic a žijí 150 let.
Z toho si vezměte příklad.

Tarzan byl vychováván gorilami,
žil v pralese,
neznal lidskou řeč,
a přesto má přítelkyni.
Jen já jsem pořád single!

Sára Jechová, 7. ročník

Školní vtípky

Jack Rozparovač (Jack the Ripper)

Nejslavnější sériový vrah všech dob. Všichni ho znají, ale nikdo do teď neví, kdo to byl.

Jack Rozparovač je přezdívka patřící vrahovi, který působil ve čtvrti Whitechapel a v přilehlých částech Londýna v druhé polovině roku 1888. Vraždil dvanáct týdnů a počet jeho obětí byl pouhých 5. Tak proč je tak známý? Proč o něm existuje tolik legend, konspiračních teorií, příběhů a dokumentů? Sice to není nejhorší vrah v historii, ale za to je nejznámější.

Jack Rozparovač vraždil především na veřejných místech. Jeho oběti byly ženy, které se živilly prostitucí. Některé z obětí měli vyříznuté orgány a tento fakt vedl k tomu, že Jack R. se vyznal v chirurgii a měl znalosti z anatomie.

Oběti:

- Mary Nichols, zavražděna 31. srpna 1888
- Annie Chapman, zavražděna 8. září 1888
- Elizabeth Stride, zavražděna 30. září 1888
- Catherine Eddowes, také zavražděna 30. září 1888
- Mary Kelly, zavražděna 9. listopadu 1888

Jack Rozparovač nebyl nikdy dopaden. Existují však nějaké teorie, proč vraždil, kdo to byl atd. Načasování vražd i územní rozsah znamenalo, že vrah byl zaměstnaný a bydlel v místě, kde vraždil. Číslo obviněných stoupl až na sto. Mezi podezřelé patřili lidé z vyšších i nižších vrstev. Policie v té době také obdržela 600 dopisů, které prý poslal Jack, ale podle některých zdrojů byl pravý jen jeden, a to *Dopis z pekla*. Tento dopis byl doručen Georgovi Luskovi, který byl předseda vyšetřovacího výboru. Spolu s dopisem byla doručena i ledvina jedné z obětí.

Amatérský detektiv Edward Russel ve své knize uvedl, že Jack Rozparovač byl Aaron Kosminski, který patřil mezi hlavních 6 podezřelých. Prý to dokazuje DNA ze šátku, který patřil jedné z obětí. Kritici ale poukazují na možnou kontaminaci vzorků.

Nicméně, pravá totožnost Jacka Rozparovače je stále záhadou, která láká stovky amatérských detektivů i profesionálů.

Jmenuji se Sansa a tohle je můj příběh...

Začalo léto, já a moji kámoši jsme se rozhodli jet na týden k jezeru Luke. Moji rodiče tam mají chatu s bazénem. Jede nás tam pět. Já, kámošky Anne a Arya (sestry) a dva kamarádi John a Johnny (bratři). Je nám všem patnáct, po létě jdeme na střední. Je tedy pondělí a všichni jsme sbalení na cestu. Jedeme. Nejdřív autobusem a potom stopem, nakonec pěšky asi kilometr. Jsme tu. Všichni si hned vybrali pokoje a zabrali postele. Jsou tu ale jenom dva pokoje. V jednom jsou dvě postele a v druhém jsou tři. Kluci si vybrali ten pokoj se třemi postelemi. Holky tu se dvěma. „Sakra, kluci my jsme tři holky tak nás prosím pusťte do toho pokoje. Já vážně nechci spát na gauči.“ řekla jsem trochu vztekla. „Hej, ne, my jsme tu byli první! Tak tady spíš s náma né!“ Po chvílce jsem odpověděla „No tak jo!“ Johnny řekl, že bude spát na menší posteli, aby to nebylo blbý. Před měsícem za mnou přišel a řekl mi, že je do mě zamilovanej. Ale já byla vždycky tak chu lesba. Nikdy si to nechtěl připustit. Řekla jsem ne, že tam budu spát já. Nako-

tro-
Nako-
jsme šli
hned spát. Usnula jsem vedle Johna. Ráno jsem se probudila s tím, že jsem spala uprostřed. Vpravo vedle mě spal John a rukou mě objal kolem pasu, z druhé strany spal Johnny a ten spal zase hlavou u mého hrudníku. Rychle jsem vstala a šla udělat snídani. Dole byly holky a hihňaly se nad telefonem. Přišla jsem blíž, nenápadně se koukla, měly tam naši fotku, jak spíme. Chtěli to dát na fb. Včas jsem to zarazila. Podívala jsem se na ně zamračeně a začala se hned strašně smát. Udělali jsme společně snídani a pak přišli kluci dolů a strkali se. Po snídani jsme si šli zaplavat do bazénu. Byli jsme v něm celý den. Po večeři jsem šla spát, slyšela jsem, jak se kluci hádají. Chvilku jsem si četla a pak přišel John a lehl si ke mně. „, Proč jste se hádali?“, zeptala jsem se. „Nic, neřeš to!“, řekl mi celkem vztekla. Byl ke mně otočený zády a najednou se otočil na mě. Koukli jsme se na sebe a já hned do knihy. Obejmul mě kolem pasu, usnula jsem. Ráno jsem se probudila, John se oblékal. Řekl: „, To co jsem udělal, jsem udělal proto, že jsem chtěl naštvat bratra.“ Nevěděla jsem, co myslí. Vím, že se v noci něco stalo, ale nevím co. „, Co se vlastně stalo?“ zeptala jsem se nechápavě. „, To poznáš za nějakou dobu“, řekl a odešel dolů. Převlékla jsem se a šla dolů. Dole nikdo nebyl, přišlo mi to divný, vždycky už byly holky vzhůru. Šla jsem se tedy podívat k nim do pokoje. Tam to bylo ustlaný a prázdný. Zůstal tu jen Johnny. Nechápu, co se včera večer stalo. Řekli jsme si s Johnnym, že pojedeme domů. Jeli jsme tedy. Přijela jsem domů, ale tam nikdo nebyl. Asi jeli někam s mladším bráchou. Šla jsem spát. Uplynul měsíc a já ještě nedostala měsíčky. Koupila jsem si těhotenský test. Zjistila jsem, že jsem těhotná. Nikdo se se mnou nebavil, holky mě celou tu dobu využívaly, John se mnou už nic víc mít nechtěl a Johnny věřil tomu, že jsem to po jeho bratrovi chtěla já. Jiný kamarády jsem neměla. Rozhodla jsem se to říct mámě. Přišla jsem domů a řekla jsem jí „, Mami, mám problém a chtěla bych se ti s ním svěřit.“ Ani jsem nečekala na její odpověď a řekla jsem to. „, Jsem těhotná,“ neřekla jsem jak dlouho a s kým, jen to, že jsem těhotná. Její reakce mi přišla divná, takhle nikdy nereagovala na moje průšvihy. Rozbrečela se a řekla mi, že rozhodně půjdu na potrat. „, Zbláznila ses? Tam rozhodně nejdu!“ zařvala jsem na ni. „, Ještě jednou na mě zařeš a jdeš z domu!“ řekla mi a odešla na horu do ložnice. Šla jsem hned do svého pokoje, sbalila si věci a odešla. Zjistila jsem, že díky brigádě na benzince mám u sebe docela dost peněz. Šla jsem k tetě. Byla to vlastně teta kamarádky, ale vždy mě brala jako vlastní, a tak jsem věděla, že se jí můžu se vším svěřit. Byla jsem u ní měsíc a pak jsem si našla práci a byt. Překvapilo mě, že mě rodiče nehledali, nic nedělali pro to, aby mě mohli vidět. Dělali jako by se nic nestalo a jako by mě ani neznali. Žiju si teď se svou dcerou v našem malém, útulném bytě. Už rok jsme obě šťastné.

Anděla Wiesnerová, 8. ročník

Zprávičky ze školky

„Když nemůžeš, tak přidej!“ Po vzoru našich kamarádů ze ZŠ Dobřany jsme se i my rozhodli, že se zapojíme do každodenního běhu s Emilem. Emil Zátpek byl jedním z našich nejlepších běžců, a tak chceme jít alespoň částečně v jeho šlápějích. Když nám to počasí umožní, tak vybíháme na louku kousek za školkou. Děti se snažíme motivovat k pohybu kvůli jejich zdraví.

Nebojte se, vyběhněte s námi!

Další skvělou novinkou je setkání s dědečkem a babičkou. Milí bysterští senioři se nabídli, že by velice rádi četli dětem. Téměř každou středu se vždy těšíme na jejich návštěvu, na čtení a na jejich životní příběh.

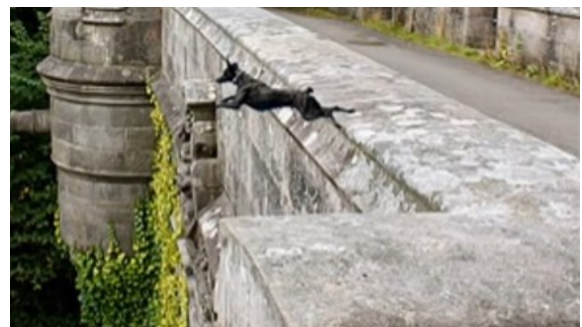
Za MŠ paní učitelka Míša

Most psích sebevrahů

Ve Skotsku u vesničky Miltom se nachází most Overtoun který je známý jako most psích sebevrahů. Toto místo je obeháno spoustou legend a příběhů, ale nikdo pořádně neví, o co vlastně jde. Už desítky let zde psi mají tendenci skákat přes zábradlí mostu a zvláštní je, že vždy na tom stejném místě. Dokonce i ti, kteří svůj několikametrový pád přežili, pak zkusili skočit znovu. Dokonce je na konci mostu cedule, aby si majitelé své psy hlídali. Zkrátka nikdo neví, co se vlastně odehrává ve psí hlavě, když se v průběhu procházky rozhodne skočit. Několik vědců se snažilo přijít na nějaké logické vysvětlení. Psi prý cítí norky, kteří se v okolí mostu vyskytují opravdu hojně. Psům tak připadá přirozené jít za pachem a neví, že je po přeskoku mostu čeká nejspíš smrtelný pád.

Adéla Lörinczová, 9. ročník

Časopis vydávaný žáky ZŠ TRIVIUM PLUS, o. p. s. Dobřany

Případný výtěžek z prodeje tohoto časopisu je věnován na školní aktivity.

Obsah tohoto časopisu je připravován žáky školy a neprochází redakční úpravou.

